

Po stopách Emy Destinové

Emilie Pavlína Věnceslava Kittlová, známá pod pseudonymem Ema Destinová, resp. Emmy Destinn, (26. února 1878 Praha - Nové Město – 29. ledna 1930 České Budějovice) byla světoznámá česká operní pěvkyně a všestranně vzdělaná osobnost.

Emilie Kittlová se narodila v Praze jako druhá nejstarší dcera z pěti dětí důlního podnikatele, majitele realit a kulturního mecenáše Emanuela Kittla a operní pěvkyně Jindřišky, rozené Šrutové. Byla umělecky velmi nadaná: malovala, psala, učila se hře na housle u profesora Ferdinanda Lachnera a v osmi letech měla svůj první houslový koncert. Ve 13 letech v Praze začala navštěvovat hodiny zpěvu u profesorky Marie von Dreger Löwelové-Destinové. Jméno své učitelky si zvolila za umělecký pseudonym. Mimo to Ema studovala herectví v dramatické škole při Národním divadle v Praze.

Byla slavnou zpěvačkou, čestným členem Národního divadla v Praze. Roku 1898 vystoupila ve dvorní opeře berlínské, kde byla angažována a zůstala členem této opery do roku 1908. Byla pravidelným hostem v divadle Covent-Garden v Londýně. Roku 1906 podepsala smlouvu s Metropolitní operou v New Yorku, byla angažována v Chicagu, v San Francisku a jinde.

Na zámku v Domousnicích trávila Ema Destinová třikrát divadelní prázdniny v letech 1904, 1905 a 1906. V její společnosti tu byl také tenor století Enrico Caruso. Umělkyně tu žila prostým způsobem, toulala se celé dny v přírodě, věnovala se svým zálibám, například ráda malovala. Pro nás v Řitonicích je významná informace, že na varhany v kostele sv. Štěpána v Řitonicích přispěla značnou finanční částkou.

Základní umělecká škola Josefa Slavíka v Hořovicích pod vedením Květuše Ernestové připravila v roce 140. výročí narození Emy Destinové volný cyklus, který začal v květnu 2012 na Pražském hradě, evokuje život a pěvecké umění české femme fatale světové operní scény. Cyklus „Po stopách Emy Destinové navštěvuje místa s Emou Destinovou spojená a vedle její osobnosti připomíná také její společníci Marii Martínkovou skladatelku a klavíristku Florentinu Mallou, dirigenta a klavíristu Gennara Papiho, fenomenálního Enrica Carusa a další.

Ema Destinová při všech zahraničních úspěších vždy zůstávala Češkou a vlastenkou. Každé léto se vracela do Čech na prázdniny, které zprvu trávila v Lázních Lochovice, na zámcích Ouhrov u Golčova Jeníkova, Soutice, Trnová, Domousnice, či v Kaiserštejnském paláci v Praze na Malé Straně, až zakoupila zámek Stráž nad Nežárkou (1914). V těchto letních měsících také ráda navštěvovala své přátele, mezi nimi Bethinu Collredo-Mansfeldovou a světově proslulého malíře Alfonse Muchu na zámku Zbiroh. Cyklus sleduje místa Eminých uměleckých vystoupení a její reportoár.

Děkujeme za krásný umělecký zážitek dne 29. dubna 2018
v kostele sv. Štěpána v Řitonicích!!!

Jaroslava Vávrová